

Kanner:

Josée:

Sylvie:

John:

Martin:

Jérôme:

Mandy:

Aarbechtstitel:

Happy Birthday Mr Grimm

Erwuessener:

Botzfra:

Mamm:

Papp:

Märercher:

Der Wolf und die sieben Geißlein:	Geißenmutter
	7 Geißlein
	Wolf
	Jüngstes Geißlein
	Erzähler (1)
	Erzähler (2)
Die Bremer Stadtmusikanten:	Esel
	Hund
	Katze
	Hahn
	Erzähler (1)

Erzähler (2)
Räuber 1
Räuber 2
Räuber 3
Der Froschkönig: Königstochter
Frosch/Königssohn
König
Erzähler (1)
Erzähler (2)
Schnéiwittchen an déi 7 Robotter: Kinigin
Hellseherin
Spighel
Schnéiwittchen
Erfinderin
Dinger
Coolen (1)
Coolen (2)
7 Robotteren

Happy Birthday

All d'Kanner, zesumme mat den Elteren feieren dem Sylvie säin zwielefte Gebuertsdag.

All: Happy birthday to you....

Sylvie: Villmools merci, datt dir all op mäin zwielefte Gebuertsdag komm sidd. Dat hei gött déi coolste Party, déi ech jeemools erlieft hunn.

John: Esou vill hues du der jo och nach net erlieft.

Martin: Alles Guddes fir deng zwieref Joer, Sylvie.

Mamm: Jo, aus Kanner gi Leit. Alles Guddes, mäi léift Sylvie!

Papp: Hei Sylvie, dëse Kado ass vu mir a vun denger Mamm.

*De Papp gött dem Sylvie e Pak. Hatt péckt en aus, et ass ee Buch.
D'Enttäuschung gesäit een an dem Sylvie sengem Gesiicht.*

Sylvie: Villmools merci, Pappa, villmools merci Mamma, dat wier awer net néideg gewiescht.

Josée: Ee Buch, nee wéi schéin! *ironesch*

Martin: Dach dach, e Buch ass ëmmer e schéine Kado!

Josée: Kuck hei, Sylvie, ech hunn dir och eppes matbruecht.

Sylvie: Wow! Ee Spill fir meng PSP, super, mega. Villmools merci Josée, du weess, wat ech brauch.

Mandy: An dat hei ass vu mir.

Sylvie: Eng Täsch fir den Handy! Wow, esou eng hunn ech mir scho laang gewënscht.

Mandy: Kuck mat Strass vu Swarowsky drunn.

Sylvie: Villmools, villmoolos merci! Dir sidd déi allerbescht.

Mamm : So Sylvie, d'Begeeschterung fir d'Buch war net esou grouss. Du hues jo emol nach net dra gebliedert.

Sylvie: Dat maan ech herno, wann ech schlofe ginn!

Jérôme: Kuck, dat hei hunn ech dir matbruecht.

Sylvie: E Spill fir d'Wii! Dat probéiere mir elo direkt aus. Da kënnen mir e ganze Mëtteg Spiller maachen. Ech ginn nach ganz géckeg.

Martin: Sylvie, kanns du mir dat Buch vun dengen Eleteren w.e.gl. eng Kéier weisen?

Sylvie: Buch? Wéi ee Buch?

Mamm: Wëllt dir dann net elo de Kuch iessen, dien ech gebak hunn?!

Mandy: Ech weess net, Mme Schoons, esou ee Gebuertsdaagskuch mat vill Bottercrème ass net gutt fir d'Line.

Sylvie: Komm mir blösen d'Käerzen aus, dat geet duer.

Botzfra *luust eran*: Da gëtt et op d'mannst keen Dréck. Kanner passt op, datt dir den Orangejus net sabbelt. Ech kréien déi pecheg Flecke net méi aus dem Tapis-plain.

All d'Kanner: Jo, Mme Thill, mir sabbele net.

Sylvie: Mamm, so dier aler Geess, haut ginge mir Gebuertsdag feieren. Da muss se net déi ganzen Zäit hannert eis sinn.

Papp: Ech schwätze mat der Mme Thill.

Mamm: An dass ech dat net méi héieren, d'Mme Thill ass keng Geess! Hues de dat verstanen!

Sylvie: Jo, Mamma... kommt mir spillen elo Wii, da brauch ech mech net iwwer déi domm Geess opzereegen.

Mamm: Sylvie!

John: Maacht lech näischt draus, Mme Schoons, et ass dem Sylvie net esou gemengt.

Sylvie: Ma da meng alt!

Martin: Sylvie, ech wollt d'Buch...

Sylvie: Martin, du ale Streber. Géi kaf der e Buch. Mir maachen elo Party! Mir liesen elo keng Bicher.

Josée: John, maach d'Musik un, da kënne mir iwwer dem Spillen e bëssen danzen!

John & Jérôme: Aie Aie Captain, mir sinn d'DJen.

John: Den DJ John....

Jérôme: ... an den DJ Jérôme!

An elo geet d'Fest esou richteg lass: haart Musik, Popcorn, Orangejus, Videospiller... ---> Danzgrupp mécht matt.

Bis et op eemol knuppt, d'Luuchte ginn aus, d'Musik och: Mucksmäuschenstille!

Blackout

Josée: Wat ass dann elo lass?

Sylvie: Allez, dir zwee DJen, mir wëlle Musik!

Mandy: Mir wëllen tanzen!

Jérôme: Et ass kee Jus méi do.

Martin : Dach kuck, hei sinn nach zwou voll Fläschchen.

John: Martin, du Fläsch! Jus ass keen Orangejus, Jus ass Stroom, Elektresch...
Verstees de?

Papp: Ech ginn emol an de Keller no der Sicherung kucken.

Mamm: Huel eng Täscheluucht mat, net dass de an der Trap nach fälls.

Botzfra: Mme Schoons, d'Wäschmaschinn geet net méi.

Sylvie: Gutt bemierkt! Mee et ass net nëmmen d'Wäschmaschinn, et ass och
de Fernseh, de Computer an d'Musiksanlag. Näischt geet méi. An dat op
mengem Gebuertsdag.

Martin: Waart, bis däi Papp d'Sicherung nees agedréint huet.

John: Soll ech och emol kucke kommen, Mme Schoons.

Mamm: Ma John, bleif du nëmmen hei. Um Enn erféierste dem Sylvie säi Papp
nach do ënnen, an hie kritt een Herzinfarkt.

Josée: Et gött esou lues langweileg hei.

Martin: Gedold, waart, bis d'Sicherung nees an ass.

Mandy: Ech wëll danzen a Party maachen!

Papp: *aus dem Keller*: Et ass net d'Sicherung. D'Sicherunge sinn all ok.

Botzfra: Huet de Blëtz dann ageschloen?

Sylvie: Et war keen Donnerwieder!

Papp: *aus dem Keller*: Hei ass ee Kabel duerchgebrannt. Ech mengen, ech muss den Elektriker ruffen. Weess ee wou mäin Handy ass?

Mamm: Hues de dee schonn nees verluer!?

Papp: Nett verluer, mee anzwousch leie gelooss, wou ech en elo grad net fannen.

John: Ma dat gött mer jo eng schéi Gebuertsdaagsparty.

Sylvie: An et hat alles esou gutt ugefaangen. Ech hunn iewer och ëmmer Pech!

Mandy: Wat maache mir dann elo?

Si kucken sech un a soe wéi laang näischt.

Jérôme: Langweileg.

Martin: Sylvie, mir kënnte jo an dengem Buch...

Mandy: Martin, ech wëll dat Wuert Buch net méi héieren.

John: Ech wëll Heem.

Mamm: De Martin huet Recht, soll ech iech eng Geschicht virlesen?

Sylvie: Mamm, ënnerstéi dech!

Josée: Wéi laang musse mir nach hei sëtze bleiwen.

Papp *kënn* *eran*: Ech hunn elo grad mam Elektriker geschwat. Hie probéiert haut nach laanschtzekommen. Et gëtt op alle Fall haut den Owend.

Sylvie: Wat, weess deen da net, datt ech haut Gebuertsdag feieren????

Mamm: Sylvie, den Elektriker huet méi wichteg Aarbechten, wéi däi Gebuertsdag. Sief frou, wann die gudde Mann nach a sengem Feierowend hei laanscht kënn fir eis ze depannéieren.

Sylvie *ironesch*: Oh, wat sinn ech frou, wann nees Luucht do ass, wann ech am Bett leien a schlofen.

John: Maja, Sylvie, da war et dat jo wuel. Ech maache mech.

Josée: Hei ass keng méi lass, John, ech gi mat.

Sylvie: John, Josée, da waart dach.

Mandy: Op esou enger langweilecher Party war ech nach ni.

Sylvie: Mandy, du bas dach meng bescht Frëndin, du kanns dach elo net goen, haut hunn ech Gebuertsdag!

Jerôme: Eng Gebuertsdaagsparty muss lëschtteg, spannend, romantesch a modern sinn, soss ass se näischt.

Josée: Genee. Hei ass et just langweileg, also gi mir.

Sylvie: Lëschtteg, spannend, romantesch a modern??? Wat mengs du domat???

John: Ma dat ass dach ganz einfach: lëschtteg, et muss een sech gutt ameséieren, laachen, danzen an esou weider.

Josée: Spannend: e spannend Videospill, et weess een net, wie gewënnt.

Mandy: Romantesch: et si Jongen a Meedercher do... wann s de weess wat ech mengen.

Jérôme : Modern : Videospiller, Musik, a Playstation... a keng Bicher an aner Mäercher.

Martin: Bicher...

Sylvie: Hal de Mond Martin !

John : Allez, Sylvie, maach et gutt, mir sinn dann emol !

Eng al Tru

D'Botzfra zitt eng al, riseg Tru op d'Bühn.

Botzfra: Mme Schoons, kënne mir déi al Këscht hei net emol eng Kéier op den Tip féieren. Déi steet schonns do ze hënneren, zanter ech heihinner botze kommen.

Papp: Ech huelen se mar mat op den Tip.

Mamm: Kënnt net a Fro. Déi Tru do ass op d'mannst 300 Joer al. Dat ass een Ierfstéck vu menge Grousselteren. Déi féiers du net op den Tip !

D'Kanner bleiwe stoen.

John : 300 Joer ?

Mamm : Bestëmmt nach méi al.

Botzfra: Ale Krëppeng, e Stëppsfänker!

Mamm: Ech ging se ni ewegginn. Meng Grousselteren hu mir verzielt, se ging aus engem Schlass staamen.

Mandy: Engem Schlass, mat Prënzen a Prinzessinen?

Botzfra: An dir kënt souwisou näischt méi domadder ufänken, wëll dir hutt kee Schlëssel.

Mamm: Dat ass egal. Wéi verzielt gëtt, ass d'Tru vun enger Hex verwunschinn, mee dat ass nëmme Gespréich. Fréier hunn d'Leit un esou Saache geglueft.

Josée: Verzaubert, vun enger Hex!

Botzfra: An den Holzwuerm ass drann, iwwehall läit dees Seemill.

Mamm: Am drëssegjährege Krich soll se dem Grof Mansfeld gehéiert hunn.

Jérôme: Krich, Grof Mansfeld!

Mamm: Jo hie soll se senger Häerzallerléifste geschenkt hunn, ier en um Schluechtfeld gestuerwen ass.

Sylvie: Seng Häerzallerléifsten.

John: E Schluechtfeld!

Martin: Ech faassen zesammen: déi Tru do ass megal, donieft ass se lëschtteg, spannend a romantesch. Just modern ass se definitiv net. Dat kann ee wierklech net soen.

Mandy: Klugscheisser!

Papp: John a Jérôme, kënnt dir mir w.e.gl. emol upaken, da schleefe mir déi al Këscht an d'Garage an den Auto. Da kann ech se mar mathuelen.

John: Här Schoons, vläicht sollte mir d'Këscht iewer net eweggeheien?

Mandy: Jo, vläicht kréie mir se jo ... op?

Josée: Vlächicht kréie mir hiert Geheimnis gelëft?

Jérôme: Genee, vlächicht ass ee Schatz drann a mir gi mega-räich!

Mamm: Op alle Fall kënnt déi Tru net aus dem Haus. Sou, an elo gi mir emol an de Gaart, Mme Thill, do ass och nach vill Aarbécht. *Zu hierem Mann* Komm, an du geess och mat, Onkraut rappen, dat hues du schonns 14 Deeg net méi gemaach.

Déi Erwuesse verschwannen.

Sesam öffne dich!

John: Cool, ech wéist jo zevill gären, wat do an dier Këscht wir.

Martin: Fir dat ze wëssen, misste mir se opkréien.

Sylvie: Wat hu mir elo gelaacht! Nee, am Eescht, Martin, do wir ech vum selwen ni drop komm.

Mandy: Ech gesinn op alle Fall kee Schlass. Et kann ee néierens e Schlüssel erastiechen.

Josée: Vlächicht muss een et mat engem Zaubersproch probéieren.

De Martin dréint sech em a fänkt un, an engem Buch ze bliederen.

Jérôme: Schlass, Hexen, Grofen, Krich a Geheimnis. Dat kléngt ganz no Zaubersproch.

Sylvie: Wir wëllen dech opmaachen, du al Këscht: Sesam öffne dich.

John: Näischt, dat wir jo och ze schéi gewiescht. An ausserdeem ass de Sesam dach een ale Bier, oder net.

Martin *ouni vu sengem Buch opzekucken*: De Sesam ass kee Bier mee e Bierg.

John: Dat spillt jo och keng Roll, wann et souwisou näischt dingt.

Josée: Simsalabim, taxamobuxus, schalamunni dringdring!

Jérôme: Dat huet kee Wäert, Josée. Dat ass egal wat !

Mandy : Elo sti mir hei wéi den Ochs virum Bierg.

John: Et ass wéi bei engem Computer, wou een d'Passwuert vergiess huet. Et kënnt een einfach net eran.

Sylvie: Wat maache mir elo?

Jérôme: Solle mir et emol mat Gewalt probéieren?

Sylvie: Wéi mengs de dat?

Jérôme : Hummer, Meessel, Zaang, Buermaschinn, Trennscheif, Dynamit...

John: Die Panzerknacker!

Josée: Hutt dir se nach all. Dem Sylvie seng Mamm stierft, wann eppes un hier Tru kënnt.

Martin: Ech hunn et.

Mandy: A wat solls du da schonn hunn?

Martin: Ech hunn erausfond, wéi d'Tru opgeet. Kuckt hei!

Hie sëtzt sech mat sengem Buch an d'Mëtt a si sti ronderem hien a kucken iwwer seng Schëller.

Martin: Hei an diem Buch steet et ganz genee.

John: Wann dat do klappt, da friesen ech e Biesem.

Josée: Nee, da lies de ee Buch. Dat ass méi schlëmm fir dech.

Martin: Dat ass e Geheimmechanismus. Do gëtt et guer kee Schlëssel. Mir musse just zu fënnef am selwechte Moment op eng bestëmmte Plaz drécken. Da geet d'Këscht och ouni Schlëssel an Zaubersproch op.

All: Nee????!

Martin: Dach! Mandy, du lenks uewen, Josée, lénks ënnen, Jérôme riets uewen, John, riets ënnen, jo gutt esou...

Sylvie: An ech...

Martin: Waart, ech muss kucken: Sylvie, du hei hannen an der Mëtt. Jo do, ganz genee.

Mandy: Ech sinn esou gespaant!

Martin: Alles lauschttert op mäi Kommando, bei dräi dréckt jiddereen esou fest wéi en nëmme kann op déi Plaz, déi ech em gewisen hunn. – Sidd der all prett?

All: Jo Chef!

Martin: Eent – Zweek – Dräi -.....

Damp. Kaméidi. Blétzer..... d'Këscht geet op.

Der Wolf und die sieben Geißlein

Geißenmutter:

Zum Futtersuchen geh ich aus,
und ihr seid jetzt allein zu Haus.
Nehmt euch vorm bösen Wolf in Acht,
der hatt schon Schreckliches gemacht.

7 Geißlein:

Hab keine Angst und geh nun aus!
Wir lassen den Wolf doch nicht ins Haus.

Wolf:

Ihr lieben Sieben, aufgewacht!
Ich hab euch etwas mitgebracht!

7 Geißlein:

Deine Stimme ist rau, deine Pfote nicht weiß!
Wer bist du? Wir wissen, du bist keine Geiß!

Erzähler (1):

Der Wolf frass nun Kreide, seine Stimme war leis.

Die Pfoten voll Mehl, die waren ganz weiß.

Wolf:

Ihr lieben Sieben, aufgewacht!

Ich hab euch etwas mitgebracht!

7 Geißlein:

Die Pfoten sind weiß. Die Stimme klingt fein.

Das kann nur unsere Mutter sein!

Erzähler (2):

Bevor die Geißlein recht geguckt,

hat sie der böse Wolf verschluckt.

Erzähler (1):

Bald war die Geißenmutter da

und ahnte schon, was hier geschah.

Jüngstes Geißlein:

Für heut kommst du zu spät nach Haus!

Erzähler (2):

Es sprang zum Uhrenkasten heraus.

Jüngstes Geißlein:

Da drinnen hab ich mich versteckt.

Der Wolf hat mich dort nicht entdeckt.

Geißenmutter:

Da schläft der Wolf und garantiert

wird er von mir nun operiert.

Ihr seid gesund, so wie mir scheint.

Erzähler(1):

Vor Freude hat die Geiß geweint.

Wolf:

Was rumpelt und pumpelt in meinem Bauch?

7 Geißlein:

Das sind die Steine, das weißt du doch auch!

Erzähler (2):

Groß war der Durst, die Steine so schwer.

Zum Brunnen lief gleich der Wolf daher.

Erzähler (1):

Dann fiel er, Kopf über Bein,

gleich in den tiefen Brunnen hinein.

Erzähler (2):

Es riefen die Geißen:

Alle Geißen:

Vorbei ist die Not, weil der Wolf,
der Wolf ist jetzt tot!

Sylvie: A wat war dat do dann? Ech gi verréckt!!!

Jérôme: Wat fir eng domm Fro, dat war de Wollef an déi siwe Geessercher, ee Märche vun de Gebridder Schleck.

Martin: Vun de Gebridder Grimm. Déi sinn zwar schon laang dout, mee dëst Joer feiere mir d'Grimm-Joer.

Josée: Nee, mee elo emol am Eescht, dat war cool... richtig cool!

Mandy: A voll séiss, all déi kleng Geessercher...

Sylvie: Lëschtteg, spannend, romatesch, modern. Dir hat gesot, dat misst eng Gebuertsdaagsparty sinn, fir datt dir do gíngt bleiwen.

John: Dat hei war op alle Fall emol voll lëschtteg.

Josée: Soll dat heeschen, datt an dier Këscht, also an dier aler Tru do, Mäercher sinn?

John: Komesch ass et op alle Fall.

Sylvie: Jo, et ass gelungen. Ech si sécher, et sinn nach méi Geschichten dodrann...

Mandy: Solle mir nach eng Kéier?

Jérôme: Opmaache mengers du?

Mandy: Jo, solle mir se nach eng Kéier opmaachen a kucken, wat nach drann ass? Ech sinn esou gespaant...

Sylvie: Ech och, allez-hopp, alles op d'Plazen! Martin, wéi war dat schonn nach eng Kéier?

Martin: Da passt emol op! Mandy, du lenks uewen, Josée, lénks ënnen, Jérôme riets uewen, John, riets ënnen, jo gutt esou...

Sylvie: An ech...

Martin: Waart, ech muss kucken: Sylvie, du hei hannen an der Mëtt. Jo do, ganz genee.

Mandy: Ech sinn esou gespaant!

Martin: Alles lauschtert op mäi Kommando, bei dräi dréckt jiddereen esou fest wéi en nëmme kann op déi Plaz, déi ech em gewisen hunn. – Sidd der all prett?

All: Jo Chef!

Martin: Eent – Zweek – Dräi -.....

Damp. Kaméidi. Blëtzer..... d'Këscht geet op.

Die Bremer Stadtmusikanten

Esel:

Ein alter Esel bin ich bloß.

Der Bauer wär mich gerne los.
Ich zieh nach Bremen übers Land
und werde dort Stadtmusikant.

Hund:

Wau, wau, bin alt und in der Not.
Vielleicht schlägt mich mein Herr bald tot.

Ich ziehe mit dir übers Land
und werde auch Stadtmusikant.

Katze:

Wer mag heut alte Katzen schon?
Ich nehm Reißaus und lauf davon.

Hahn:

Ich will nicht in den Suppentopf.
Nach Bremen, das sagt mir mein Kopf.

Erzähler (1):

Nach Bremen war der Weg noch weit.
Es wurde nun zum Schlafen Zeit.
Da schien ein Licht vom Räuberhaus
weit in den dunklen Wald hinaus.

Erzähler (2):

Der Hunger quälte sie so sehr,

drum liefen sie zum Haus hierher.

Durchs Fenster sahen sie hinein.

Kein Tisch, gedeckt, könnt schöner sein.

Erzähler (1):

Und alle vier, die fingen dann

ganz laut zu musizieren an.

Alle vier:

I-ah! Wau, wau!

Miau! Kikeriki!

Erster Räuber:

Hier spuckt's!

Zweiter Räuber:

Wir flüchten! Nichts wie raus!

Dritter Räuber:

Hinaus aus unserem Räuberhaus!

Erzähler (2):

Die vier Musikanten fraßen sich satt.

Als die Räuber zurückkamen, waren sie platt.

Es schrie der Hahn.

Hahn:

Kikeriki!

Esel:

Ich schlag mit den Hufen so fest wie noch nie!

Hund:

Ich beiße den Räubern gleich alle ins Bein!

Katze:

Ich kratze, da könnt ihr sicher sein!

Erzähler (1):

Da nahmen die Räuber gleich wieder Reißaus
und kamen nie wieder ins Räuberhaus.

Alle vier Musikanten:

Bremen ist schon eine Reise wert.

Doch zuerst machen wir hier ein Konzert.

I-ah! Wau, wau!

Miau! Kikeriki!

Mandy: Also ganz éierlech, wéi d'Reiber an der Nuecht zrécck an d'Haus
geschlach sinn, hunn ech e bésse gefaart.

Josée: Oh, eist Mandy huet e bésse gefaart... Läppchen! Läppchen!

John: Maach net de Geck mam Mandy! Hatt ass eben e bësse méi sensibel wéi s du!

Josée: Sensibel? Pëëëh! Ech si sensibel genuch!

Sylvie: Streit elo net, d'Mandy huet net onrecht, et war wierklech e bëssen ... wéi soll ech soen?

Jérôme: ... spannend! Jo, ech hunn et och spannend fond.

Martin: Perfekt. Alles leeft no Plang. Fir d'éischt lëschtteg, dono spannend an dann ass déi nächst Geschicht...

All: ... romantesch!

Josée: Romantesch???? Wéi soll e Märchen da romatesch sinn?

John: Josée, nun hal iewer op. E Pränz an eng Prinzessin... an dat soll net romantesch sinn, da kuck dach nëmmen d'Stéphanie an de Guillaume, an zum Schluss gi se bestued, kréie Kanner a wa se net gestuerwe sinn, da liewen se haut nach weider.

Josée: Am Altersheim!

Mandy: Lauschtert net op d'Josée, hatt ass eben esou!

Sylvie: Wéi ee Märchen ass da romantesch? A wéi engem verléiwen se sech dann?

Jérôme: "Aschenbrödel"! Dat ass déi Geschicht mam Schung...

Mandy: "Die Prinzessin auf der Erbse",...

John: "Schneewittchen",...

Sylvie: “Rapunzel”,... “Dornröschen”,...

Martin: An da solle Mäercher net romantesch sinn...!

Mandy: Ech hätt och gären eng Kéier e Pränz, dien op sengem wäisse Päerd geridde kënnt a mech als seng Prinzessin mat a säi Räich hält.

Josée: Komm, mir maachen d’Këscht nach eng Kéier op. Da gesi mir wéi et weider geet.

Sylvie: Allez-hopp, alles op d’Plazen! Martin, wéi war dat schonn nach eng Kéier?

Martin: Da passt emol op! Mandy, du lenks uewen, Josée, lénks ënnen, Jérôme riets uewen, John, riets ënnen, jo gutt esou...

Sylvie: An ech...

Martin: Waart, ech muss kucken: Sylvie, du hei hannen an der Mëtt. Jo do, ganz genee. Alles lauschtert op mäi Kommando, bei dräi dréckt jiddereen esou fest wéi en nëmme kann op déi Plaz, déi ech em gewisen hunn. – Sidd der all prett?

All: Jo Chef!

Martin: Eent – Zweek – Dräi -.....

Damp. Kaméidi. Blëtzer..... d’Këscht geet op.

Der Froschkönig

Königstochter:

Meine goldene Kugel, die schönste von allen,
ist mir heute in den Brunnen gefallen.

Frosch:

Königstochter, ich tauche nach ihr.
Ich helfe dir gern, was bekomm ich dafür,
wenn ich dir die goldene Kugel bring?

Königstochter:

Was du haben willst. Frosch, bitte, spring!

Frosch:

Alles, was ich haben will?

Königstochter:

Ja, bitte, spring!

Erzähler (1):

Der Frosch brachte ihr das goldene Ding
und klopfte am nächsten Tag an die Tür.

Frosch:

Königstochter, öffne mir!

Königstochter, der Frosch ist da!

Erzähler (2):

Dann erzählte sie dem König, ihrem Vater, was am Brunnen geschah.

König:

Mein Kind du hast ihm alles versprochen,
und was versprochen, wird nicht gebrochen!

Frosch:

Alles was ich haben will. Hast du's vergessen?
Von deinem goldenen Teller möchte ich essen!

König:

Lös dein Versprechen ein!

Königstochter:

Mich graust vor ihm. Nein, bitte, nein!

Erzähler (1):

Ihr blieb ein Bissen im Hals gleich stecken.
Doch der Frosch, der ließ es sich schmecken.

Frosch:

Trag mich in dein Zimmer und halt nicht dagegen,
einen Kuss sollst du mir nun bitte geben.

König:

Mein Kind du hast ihm alles versprochen,

und was versprochen, wird nicht gebrochen!

Frosch:

Königstochter, sag bitte nicht nein,
ein Küsschen, das muss es schon sein.

Erzähler (2):

Nun wurd sie bös, nahm den Frosch bei der Hand
und warf ihn mit aller Kraft an die Wand.

Da war der Frosch ein Königssohn.

Königssohn:

Ich wart auf dich seit Jahren schon.

Die Hexe war's , die in der Tat
beim Brunnen mich verwunschen hat.

Königstochter:

Und ich war gar nicht nett zu dir.

Königssohn:

Du hast mich erlöst, ich dank dir dafür.

König:

Wo bleibt die Musik? Kommt alle herein!

Ein Tag wie heut will gefeiert sein.

Mandy: Nee, wéi schéi romantesch!

John: Déi Këscht do fänkt op eemol u mir ze gefallen. Sinn emol gespaant, wat soss nach alles drann ass.

Josée: Ech hätt net gemengt, datt d'Märercher mir esou Freed mache géifen.

Sylvie: Solle mir d'Këscht nach eng Kéier opmaachen?

Botzfra *kënnt eran*: A wéi gesäit et dann hei aus! Wou kënnt dann op eemol die ganze Stépss hier?

Jérôme: Dat ass den Holzwuerm!

Botzfra: Allez, allez, gitt emol séier aus de Féiss elei, ech fueren eng Kéier mam Stépssuckler doduerch.

John: Mme Thill, iewer net elo. Mir feieren dach dem Sylvie säi Gebuertsdag!

Botzfra: Ma wollt dir dann net scho virun enger Stonn Heem? An elo sidd der nach ëmmer hei a maacht mir déi gutt Stuff dreckeg!

Mandy: Et ass, wëll... wëll ... wëll et esou flott hei ass.

Sylvie: Mir hunn zwar keen Elektresch, mee mir hunn eis nawell gutt ameséiert.

Papp *kënnt eran, laacht*: Ma dir sidd jo richtig almoudesch Kanner ginn.

Botzfra: Här Schoons, solle mir net séier déi al Këscht do an d'Garage droen, da wier se gutt aus de Féiss.

Papp: Richtig Mme Thill, wa meng Fra se net méi gesäit, dann denkt se net drunn. Kommt séier. Huel Dir se hannen, ech huelen se vir.

D’Kanner stellen sech hinne an de Wee.

Sylvie: Nee, Pappa, déi Këscht bleift hei!

Papp: A wat wëllt dir dann elo op eemol mat dier aler Këscht?

John: Här Thill, et ass dat hei, an dier Këscht...

Papp: Hopp hopp hopp hopp, déi Këscht war nach ni op, datt ech hei wunnen. Wouhier wëllt dir elo op eemol wëssen, wat do drann ass?

Josée: De Martin huet ee Geheimmechanismus an engem Buch...

Botzfra: Mir musse viru maachen, Här Thill, Är Fra kënnt geschwënn aus dem Gaart.

Martin: Nee, déi Këscht ass wäertvoll.

Botzfra: Ale Krëppeng! Op den Tipp domat.

Sylvie: Se ass voller Geschichten, lëschtger, spannender, romantescher, ...

Papp: Ale Krëppeng! Op den Tipp domat!

Mamm *kënnt eran*: A wat ass dann hei lass?

Sylvie: Mamma, gutt dass du kënns! Si wëllen deng Këscht iewer elo eweggeheien.

Mamm: Ech hu mir d’Saach iwweperluecht, Sylvie. Si hu Recht.

All d’Kanner: Hä????????

Mamm: Jo, mir kënne mat dier aler Tru näischt méi ufänken. Se hënnert just a mëcht vill Dreck.

Botzfra: Endlech hutt Dir et agesinn, Mme Schoons!

Mamm: A wëll dir iech net fir esou al Saachen interesséiert, ...

Papp: ... just um Fernseh, um Computer an un der PSP sidd der interesséiert, ...

Mamm: ... ass et wierklech dat bescht, d'Tru op den Tipp ze féieren.

Sylvie: Ma nee, Mamm, dat kanns de net maachen!

Mamm: Sylvie, wat geet dech déi al Tru dann op eemol un?

John: Et ass eng Këscht voller Geschichten...

Mamm: Jo, mäi Jong, se huet eng laang Geschicht.

Jérôme: Nee, se ass voller Mäercher, lëschtger a spannender...

Mandy: ... a romantescher!

Papp: Jo, mee et ass jo iewer näischt Modernes.

Martin: Dat ass wouer! Modern feelt nach.

Sylvie: Mamma a Pappa a Mme Thill, sëtzt iech emol heihinner, mir wëllen iech eppes weisen, da gitt dir d'Këscht ni méi hier, dorop wetten ech meng Wii!

Botzfra: Mäi Kand, ech ginn hei net bezuelt fir mech ze sätzen.

Jérôme: Just eng Minutt!

Mamm: Sëtzt iech, Mme Thill! Sou! An elo, wat geschidd dann elo?

Sylvie: Mamm, du bass nach schlëmmer wéi kleng Kanner, Gedold, e bässe Gedold! Allez-hopp, alles op d'Plazen! Martin, wéi war dat schonn nach eng Kéier?

Martin: Da passt emol op! Mandy, du lenks uewen, Josée, lénks ënnen, Jérôme riets uewen, John, riets ënnen, jo gutt esou...

Alles lauschtert op mäi Kommando, bei dräi dréckt jiddereen esou fest wéi en nëmme kann op déi Plaz, déi ech em gewisen hunn. – Sidd der all prett?

All: Jo Chef!

Martin: Eent – Zweek – Dräi -.....

Näischt geschidd! Guer näischt!!! All si se entteuscht.

Papp: Maja, dat war et da wuel. Allez, Mme Thill, kommt mir droen d'Këscht elo of.

John: Martin, wat hues du gemaach? Firwat ass et net gaangen?

Martin : Ech wees et och net !

Mamm : Et gött och elo esou lues Zäit. Allez Kanner d'Gebuertsdaagsparty ass eriwwer, dir musst elo Heem. Den Elektriker kënnt elo geschwënn.

John: Heem? Ech wëll iewer nach net Heem!

Josée: Mme Schoons, loosst eis nach eng hallef Stonn. Et war esou schéin.

Papp: Ou??? Och ouni Elektresch?

Botzfra: An ouni Fernseh a Computer?

Mandy: Just nach eng hallef Stonn, et war déi coolste Gebuertsdaagsparty, op dier ech jeemols war.

Josée: Genee, se war super-mega-affen-geil!

Jérôme: Se war lëschtég, spannend a romantesch!

Sylvie: Just modern huet nach gefeelt...

Martin: Ech hunn et!

John: Wat hues du du?

Martine : Ech weess elo, firwat et virdrun net funktionnéiert huet.

Mandy : Ma so séier, mir hunn net méi vill Zäit.

Martin: Mir haten d'Sylvie vergiess.

Papp: Et gëtt elo wierklech Zäit. All Moment kënnt den Elektriker, dann ass et besser, wann dir doheem sidd.

Sylvie: Du hues Recht. D'Sylvie!!!

Josée: Elo verstinn ech guer näischt méi!

John: Jo, et ass wouer, d'Sylvie hat net matgemaach, hatt stung do nozekucken.

Josée: A jo!!! Ma da kann et net goen. Also nach eng Kéier!

Sylvie: Allez-hopp, alles op d'Plazen! Martin, wéi war dat schonn nach eng Kéier?

Martin: Da passt emol op! Mandy, du lenks uewen, Josée, lénks ënnen, Jérôme riets uewen, John, riets ënnen, jo gutt esou...

Sylvie: An mech elo net vergiessen!

Martin: Richteg: Sylvie, du hei hannen an der Mëtt. Jo do, ganz genee. Alles lauschtert op mäi Kommando, bei dräi dréckt jiddereen esou fest wéi en nëmme kann op déi Plaz, déi ech em gewisen hunn. – Sidd der all prett?

All: Jo Chef!

Martin: Eent – Zweek – Dräi -.....

D'Schnéiwittchen an déi siwe Robotter

Spieglein, Spieglein an der Wand...

Moderatorin:

Willkommen liebe Leute,
wir präsentieren euch heute
die Geschichte von Schneewittchen
allerdings leicht umgeändert und - modernisiert.
Das moderne Leben hat uns inspiriert
Wir wünschen euch viel Spass
Und geben jetzt einfach ... Vollgas.

Königin:

Spieglein, Spieglein an der Wand

Ich bin doch die Schönste im ganzen Land.

Spiegel:

Ach Frau Königin, Sie schon wieder

Zu jeder Stunde stehen Sie hier

Und verlangen doch tatsächlich nichts anderes von mir

Als dass ich Ihnen sage

Dass Sie die Schönste sind...

... und dabei ist es Ihr Kind.

Königin:

Mein Kind. Mein Stiefkind soll schöner sein als ich?

Das kann nicht sein, das wäre ja fürchterlich!

Spiegel:

Ist aber so, und das macht mich froh.

Hehe!

Kinnigin:

Ma Nondikass! Dat kann dach net sinn!

Hellseherein:

Madame Kinnigin, ech mengen, 't ass esou! De Spighel huet Recht.

Kinnigin:

Ou, wierklech, Hellseherin? Ehem, ma, dann, dann, ...

Hellseherin:

... dann misste mir kucken, fir hatt lasszeginn.

Kinnigin:

Genee! Hatt lasszeginn! Dat ass gutt!

Dinger:

Soll ech dat erleedegen?

Kinnigin:

Wat solls du, Dinger?

Dinger:

Soll ech hatt ee Kapp méi kleng maachen!

Kinnigin:

Jo, e Kapp méi kleng, ech mengen, dat ass eng gutt Iddi.

Hellseherin:

Dir sidd brillant, Madame Kinnigin. Mee hatt ee Kapp méi kleng maachen ass, mengen ech, keng esou wierklech gutt Iddi.

Kinnigin:

Asou! Keng gutt Iddi... Jo, wat maache mir dann?

Hellsehrin:

Mir schécken et ... an d'Fabrik...

Kinnigin:

D'Fabrik ass gutt, do muss et schaffen, do kritt et Bloderen un d'Hand, an en ... Hexeschoss.

Hellseherin:

Madame Kinnigin, Dir sidd brillant. Op esou eng Iddi wier ech ni komm.

Kinnikin:

Allez, Dinger, op wat waart Dir nach!?

Dinger:

OK, ech schécken hatt an d'Fabrik.

Déi siwe Robotter an der Fabrik

Schnéiwittchen:

O mäi Gott, wou sinn ech hei nëmme geland? Hei wëll ech net bleiwen, hei ass et net schéin.

Erfinderin:

A, salut Schnéiwittchen. Hei bass du an der d'Fabrik.

Schnéiwittchen:

Fabrik, sees du, Erfinderin? A wat maachen ech dann hei?

Erfinderin:

Jo, dat froen ech mech och. Du als Prinzessin brauchst dach net hei an der Fabrik ze schaffen.

Schnéiwittchen:

Jo, dat ass wouer. Mee ech mengen, do stécht meng Mamm, also, meng Stéifmamm, dohannert. So, wat schafft dir dann hei esou?

Erfinderin:

Mir bauen Robotteren, ultramoderner.

Schnéiwittchen:

Robotteren, nee wéi séiss!

Erfinderin:

Wëlls du se emol gesinn?

Schnéiwittchen:

Dat wir flott...

→ *Musik... Robotterdanz*

Ëmmer nach...

Königin:

Spieglein Spieglein an der Wand

Ich bin doch die Schönste im ganzen Land.

Spiegel:

Ach Frau Königin, Sie schon wieder

Zu jeder Stunde stehen Sie hier

Und verlangen doch tatsächlich nichts anderes von mir

Als dass ich Ihnen sage

Dass Sie die Schönste sind.

Dabei ist es Ihr Kind.

Königin:

Wieso mein Kind?

Sag's mir geschwind.

In der Fabrik muss sie schuften

Die Schönste kann si nicht sein

Das wär doch gemein.

Spiegel:

He Alte, ich sagte es ist die Prinzessin

Hast Du das endlich geschnallt.

Kinnigin:

Dat kann dach net sinn. Hatt ass ëmmer nach dat schéinst. Do muss ech eppes ënnerhuelen.

Hellseher, Dinger...

Hellseher:

Jo Madame Kinnigin hei si mir.

Kinnigin:

Du Hellseher. Du bass eng Null. An du, Dinger, op dech hätt ech solle lauschteren.

Hellseher:

Dir sidd brillant, Madame Kinnigin. Mee wat solle mir elo maachen?

Kinnigin:

Jo sinn ech d'Hellseherin oder Dir? Alles muss ee selwer machen! Dinger, maacht dat Schnéiwittchen ee Kapp méi kleng!

Dinger:

Näischt léiwer wéi dat, Madame.

E Kapp méi kleng

Erfinderin:

Kuck, Prinzessin. Mat dëser Telecommande kann een all d'Botteren unhalen. Da bewegen se sech net méi.

Schnéiwittchen:

Cool. Däerf ech och eng Kéier probéieren?

Erfinderin:

Jo, mee pass op, dass de d'Telecommande just op d'Botteren riichs. Jiddereen, diens de geréits, ass soss och gelähmt.

Schnéiwittchen:

Kuck, et fonktionnéiert. Elo sti se all.

Erfinderin:

Nee, kuck do, do huet nach ee bougéiert. Komm, mir kucken emol wat do lass ass.

Heemlech kommen d'Hellseherin an den Dinger eran. Si huelen d'Telecommande a riichten se op d'Prinzessin an op d'Erfinderin.

Dinger:

Soll ech?

Hellseher:

Natiirlech. Elo oder ni!

Dinger:

Do, elo si se verstängert.

Hellseher:

Mir si brilliant!

Sie sind die Schönste

Königin:

Spieglein, Spieglein an der Wand

Ich bin doch die Schönste im ganzen Land.

Spiegel:

Ach Frau Königin, Sie schon wieder

Zu jeder Stunde stehen Sie hier

Und verlangen doch tatsächlich nichts anderes von mir

Als dass ich Ihnen sage

Dass Sie die Schönste sind.

Doch wahrlich, diesmal muss ich sagen,

es stimmt.

Kinnigin:

Yeaaah! Super! Mega! Fantastesch! Elo ass et nees esou wéi emmer, ech sinn déi schéinst.

Rettung

Coolen 1:

Hey, kuck emol, hei stinn elauter Robottern an der Landschaft.

Coolen 2:

A kee Mënsch an der Géigend. Ech mengen, mir huelen eis emol esou ee mat.

Coolen 1:

A wat maache mir dann mat esou enger rabbelecher Sardinnebécks? Looss se sinn. Mee kuck emol hei, déi zwee hei, déi ging ech léiwer mat heem huelen.

Coolen 2:

Net schlecht, déi zwou Tussien. Alles drunn...

Coolen 1:

Mee déi réieren sech net. Ass eppes mat deenen.

Coolen 2:

Komm mir këddelen se emol...

...

Coolen 1:

Näischt. Wéi Schaufensterpoppen.

Coolen 2:

So, Coolen, solle mir et maachen wéi an de Mäercher?

Coolen 1:

Nee, du wäerts dach net mengen, datt ech déi Tussien elo hei ofknuutschen.

Coolen 2:

Allez, komm mir probéieren et...

Si kussen se op de Bak a pang hu se eng um Bak.

Schnéiwittchen:

Oh, pardon, dat war net gäer geschitt...

Erfinderin:

Mee et hutt misse sinn.

D’Kinnigin, d’Hellseherin an den Dinger kommen eran.

Hellseher:

Dir sidd brillant, Madame.

Dinger:

Kuckt hei sti se.

Erfinder:

Dir mengt wuel, hei stungen se...

Schnéiwittchen:

Hallo, Kiniginn, meng léif Stéifmamm...

Mat der Telecommandeimmobiliséieren se déi dräi

Schnéiwittchen:

Elo hutt dir gutt Zäit, fir driwwer nozedenklen, wien an Ärem Land déi Schéinsten ass:
ëmmer ënnert dem Motto: Luxembourg’s next Topmodel!

Moderatorin:

So das wars auch schon von unsrem Märchen

Es sind entstanden schnell zwei Pärchen.

De Coolen 1 hëlt d’Schnéiwittchen an den Aarm an die Coolen 2 d’Erfinderin!

Papp: Eppes ass kloer, déi Këscht hei geet net méi aus dem Haus!

Botzfra: Ech stëppsen se all Woch a fidderen den Holzwuerm!

Sylvie: D'Märercher si cool! Se si lëschtteg, spannend, romantesch a kënnen och modern sinn.

John: An dat hei war die flottste Gebuertsdag, dien een sech nëmmen denke kann!

Sylvie: Hunn eis Märercher iech gefall?

Mandy: Ma da lauschtert elo emol all!

Josée: Ferseh kucken a Computer spillen

John: Op der X-Box e Monster killen

Jérôme: All dat geet glat guer net duer

Martin: Dat gouft dir jo hei gewuer

Mamm: Märercher si schéi Geschichten

Papp: Vum béise Wollef a senge Spichten

Botzfra: Vu Prännen a ganz wëlle Männer

Kinnigin: Vu Reiber a ganz wäite Länner

Hellseherin: Vun Dreem a Wënsch a Fantasi

Schnéiwittchen : An déi Béis, déi wannen herno ni

Erfinderin: An ier dir all elo wëllt Heem

Dinger : Soe mir iech:

Coolen 1 & 2: Gleeft un är Dreem

Schlusslied: **Gleef un deng Dreem**

Looss keen Dram gro, maacht e faarweg,
mool en aus, maacht e faarweg,
huelte de Pinsel, et ass ni ze schued,
dro déck op, wëll dat ass vill méi flott.

Hiew kéng Anscht wëll du bass et wärt

Glew un dech da kanns du alles maachen op der Welt, alles maachen op
der Welt

Déng Dreem sinn alles was du hues

Lauschter op si, si soen dir ganz lues

Déng Dreem si weisen dir wat's du denks

Lauschter op si kuck net noriets net no lenks

Si komme bei dech ganz lues an der Nuecht

Pass gutt op, soss hëls du si net an Uecht

Si danzen em dech fir dir ze so'n,

datt alles Woueregt gëtt, du muss et just wo'n

Hiew kéng Anscht wëll du bass et wärt

Glew un dech da kanns du alles maachen op der Welt, alles maachen op
der Welt

Refrain: Gleew un déng Dreem, gleew un déng Wënsch
                          wëll nëmme si erlaben dir, fir dech voll a ganz ze liewen
                          Gleew un déng Dreem, gleew un déng Wënsch
                          wëll nëmme si ginn dir déi Muecht, fir e Liewe laang ze
                          hoffen